

Najljepši dan u izolaciji

Prebiram sjećanja i slažem dane... Po redu... Od prvog do posljednjeg, otkako je našu zemlju i cijelu planetu okupirao Covid. One loše, zatrpavam duboko u kutiju sjećanja, sa nadom da je nikada neću morati otvoriti.

U moru loših i malo boljih vijesti tražim zračak nade za nas sve. Za ljude i ovu našu plavu planetu. Možda je taj tračak nade u tome što kažu da će poslije Covida naša planeta ozdraviti. Nebo će, kažu, biti plavlje, more čistije, priroda sa manje otpada i smeća. Radujem se tome. Radujem se svakoj dobroj vijesti, iz bilo kog dijela svijeta da stiže.

U subotu, jedanaestog aprila, napunila sam trinaest godina. Sa trinaest godina želiš mnogo. Želiš da napraviš party, želiš mnogo poklona i mnogo pažnje. Želiš da budeš centar oko koga se vrti planeta. Pripremaju me danima da ne očekujem ništa. „Takva je situacija“, kažu. A ja se nadam... Osluškujem... Opipavam...

Želim balone. Želim velike balone, mnogo balona. Želim tortu, pravu lijepu tortu sa svjećicama i vatrometom. Želim... Oprostiću im što ne mogu da slavim sa drugovima. Razumijem, izolacija je. Oprostiću im poklone, oprostiću im mnogo šta, ali bar... Bar, balone i tortu.

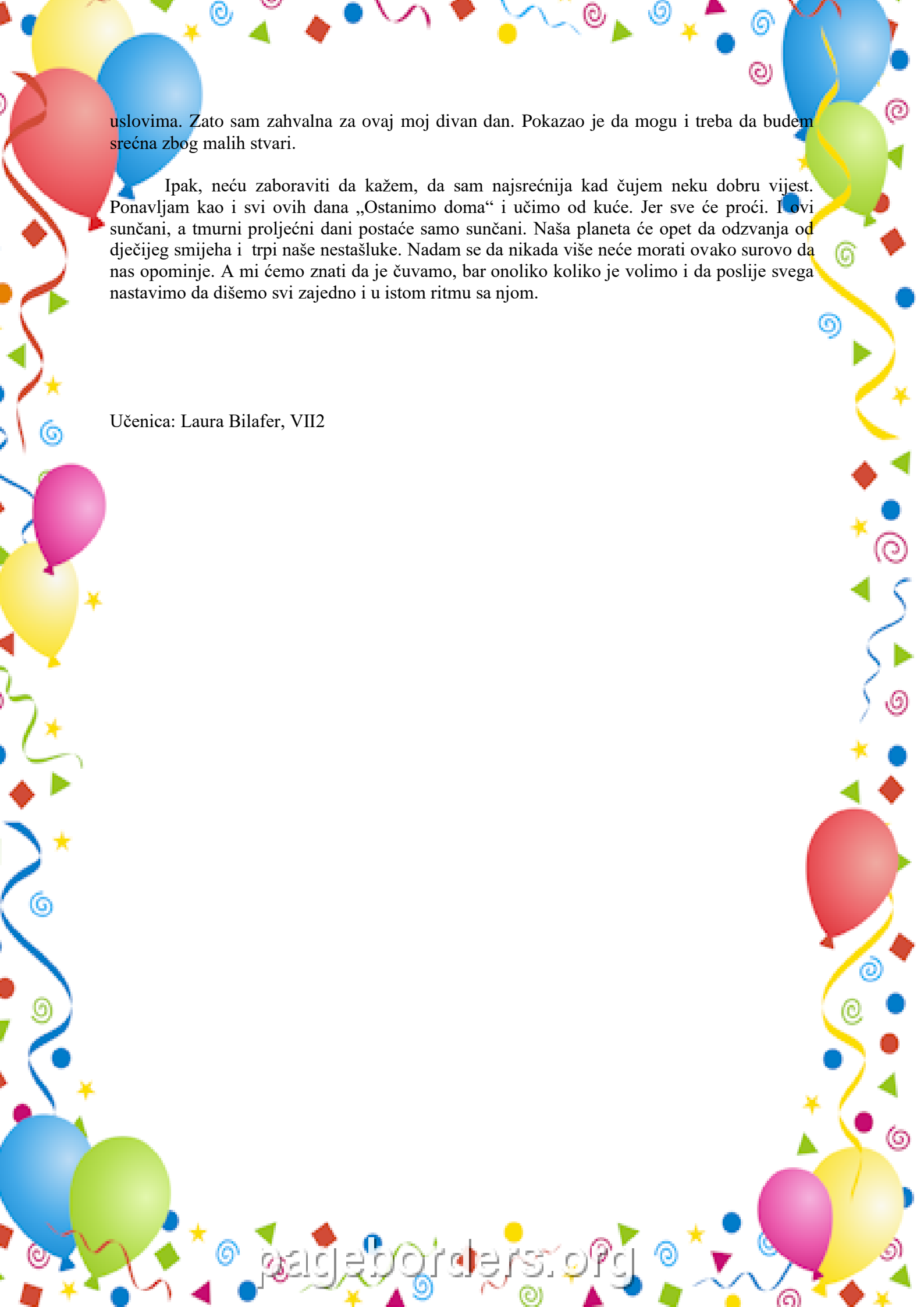
Od ponoći počinju da stižu čestitke. Moja dobra drugarica Joca, šalje video sa slikama našeg odrastanja i zajedničkih uspomena: rođenje, vrtić, škola. Ređaju se čestitke, jedna drugu stiže. Od drugova iz škole, od tetke iz Beograda, iz Bosne, Njemačke, Amerike, Australije. Osjećam se divno. Odgovaram na poruke srećna što su se sjetili mene i mog rođendana. Nikad toliko poruka. Osjećam se važnom i uviđam da mnogo mislimo jedni na druge.

Subota ujutro, uobičajeno. Svako svojim poslom. Oko podne neko kuca na vrata. Trčim prema vratima da ih otvorim, kao da očekujem nekoga sa strane. Otvaram vrata i vidim: stižu. Ma, moram vam reći. Stižu baloni! Sjajni, veliki baloni u rukama moje mame. Napunjeni helijumom, dižu se visoko. Ja ih grlim. Grlim ih, mamu i balone. „Moji baloni“, ponavljam oduševljeno. Kako su se lijepo smjestili pored prozora u trpezariji. Slikam se i pravim selfije. Nosim ih na balkon. Ma, uživam.

A onda, oko ručka, dok sam se okrenula, da operem ruke, na stolu ogromna poklon kesa. Radujem se ! Vadim brzo slatkiše i onda laptop. Novi, crveni laptop, na kome ću moći da radim koliko želim. Da se ulogujem na našu školsku platformu Edmodo i komuniciram sa drugovima i profesorima, da „Učim od kuće“. I niko neće doći da ga uzme, da nešto pogleda ili uradi na njemu. Grlim ga kao da je živa osoba. Kao da su mi sa njim došli svi moji drugovi i moji profesori. Ljubim sve i zahvaljujem što su mi ga poklonili.

I tada, dok još nisam uspjela da odahnem, u rukama moje bake stiže torta. Bijela i roza torta na sprat. Okrugla, raskošna, ukrašena svim ukrasima, ružama, svjećicama sa mojim imenom, vatrometom. Baš onakva kakvu volim, od keksa.

Dok pišem ovo ne vjerujem da su me te male stvari toliko obradovale. Čini mi se da nikad nisam imala ljepši rođendan. Desilo se neko čudo. Svi su morali da se potrudu mnogo više, nego inače, da dobijem bar dio onoga što želim. A to malo, je tako puno, u ovim

A decorative border surrounds the page, featuring colorful balloons in shades of blue, red, yellow, green, and pink. Interspersed among the balloons are various confetti shapes, including stars, triangles, and spirals, along with wavy streamers in blue, yellow, and red. The border is most prominent at the top and bottom edges, framing the central text.

uslovima. Zato sam zahvalna za ovaj moj divan dan. Pokazao je da mogu i treba da budem srećna zbog malih stvari.

Ipak, neću zaboraviti da kažem, da sam najsrećnija kad čujem neku dobru vijest. Ponavljam kao i svi ovih dana „Ostanimo doma“ i učimo od kuće. Jer sve će proći. I ovi sunčani, a tmurni prolječni dani postaće samo sunčani. Naša planeta će opet da odzvanja od dječijeg smijeha i trpi naše nestašluke. Nadam se da nikada više neće morati ovako surovo da nas opominje. A mi ćemo znati da je čuvamo, bar onoliko koliko je volimo i da poslije svega nastavimo da dišemo svi zajedno i u istom ritmu sa njom.

Učenica: Laura Bilafer, VII2